

MIDFASTOSÖNDAGEN

LAETARE

Predikotext: Joh 6:1-15. Predikan Asbjørn Hjorthaug

Påsken, jødernes høytid, var nær. (Joh 6,4)

Det er 3 uker igjen av vår fastetid medregnet den stille uke og langfredagsmørket før det hele skal avløses av påskedagens lys og glede. Her i teksten befinner vi oss midt i Jesu treårige virksomhet. Det er hans andre påske. Hans tredje påske er når han selv feirer påskemåltidet, blir fanget, torturert og korsfestet. På en måte er Jesus her på høyden i sin karriere i forhold til folket. Her vil de gjøre han til konge. En person som har omsorg for sitt folk, som har makt til å gjøre under og som har store talegaver egner seg til leder og konge.

Jesus har godhet og omsorg for alle mennesker. *"For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over dem som gjør rett og dem som gjør urett."* Matt 5,45

"Gi oss i dag vårt daglige brød." ber vi i Fadervår. Luther sier om dette at det daglige brød gir Gud til gode og onde. Når nå Jesus gir mat til 5000 mennesker i ørkenen, knytter dette oss til beretningen om da Gud ga manna til Israels folk i ørkenen som vi har hørt i tidligere tekster i dag. *«Kan Gud dekke bord i ødemarken? Han slo på berget så vannet rant, og bekkene flommet fram. Men kan han også gi oss brød og skaffe kjøtt til sitt folk?»* Salme 78,20f Dette gjorde Gud mot et folk som ofte var ulydige og svikefulle. Gud har omsorg for alle. Filip spør Jesus: *"Hvor skal vi kjøpe brød, så alle disse kan få noe å spise?"* Kan Gud dekke bord i ørkenen? Gud dekker alltid bord for oss. Han gir oss alt det vi trenger. Det erfarer vi hver eneste dag. Han tar seg av oss. Gud fører oss igjennom alle vanskeligheter.

Det er viktig å huske på at Gud ikke bare har en åndelig omsorg for oss gjennom ord og sakrament. Han er opptatt av hele mennesket, både sjel og legeme. Gud tar daglig hånd om hele sin skapning, ja hele den synlige verden. Det lærer vi første trosartikkel: Jeg tror på Gud Fader den allmechtige himmelens og jorden skaper. *Jeg tror at Gud har skapt meg og alle andre skapninger, at han har gitt meg legeme og sjel, øyne, ører og alle lemmer, fornuft og alle sanser og fremdeles opprettholder alt dette., likeså har han gitt meg klær og sko, mat og drikke, hus og hjem, ektefelle og barn, aker og fe og alle gode ting, at han rikelig og daglig forsørger meg med alt det jeg trenger til legeme og liv, verger meg mot all fare, vokter og bevarer meg mot alt ondt. Og alt dette gjør han av bare faderlig, guddommelig godhet og barmhjertighet, uten noen min fortjeneste og verdighet. For alt dette er jeg skyldig å takke og love ham, tjene og lyde ham. Det er både visst og sant.* Dagens tekst understreker med et praktisk eksempel at Gud mener alvor. Han har omsorg for oss også i det daglige.

Da folk så det tegnet som Jesus hadde gjort, sa de: "Dette er profeten som skal komme til verden!" Joh 6,14 De kjente til ordet i 5 Mos 18,18f: *Av deres landsmenn vil jeg la det fremstå en profet som deg iblant dem. Jeg vil legge mine ord i hans munn, og han skal tale til dem alt det jeg byr ham. Den som ikke hører på de ord han taler i mitt navn, ham vil jeg krevne til regnskap.*

Dette viser oss at hensikten med at Gud ble menneske ikke var først og fremst å gi oss brød, men å gi oss Gud Ord. Guds Ord er brødet fra himmelen – Livets brød. Hensikten med mannaunderet var det samme: *Han ydmyket deg og lot deg sulte. Så gav han deg manna, en mat som verken du eller dine fedre kjente til. Slik ville han la deg forstå at mennesket ikke lever bare av brød, men av hvert ord som kommer fra Herrens munn.* 5MO 8,3 Profeten er Herrens munn. Jesu ord er Guds ord. Jesus forkynte lov og evangelium for folket. Loven som krever at du skal elske Herren din Gud over

alle ting. Gud tåler ikke et eneste avvik fra sin hellige vilje og sine bud. Jesus fordømmer onde tanker, syndig begjær, misunnelse, gjerrighet, egoisme – alt dette som vi ikke har kontroll på og som hjertet ofte er fylt av. Det er ikke å undre seg over disiplenes kommentar i *Matt 19, 25*: "*Hvem kan da bli frelst?*". Det er en helt korrekt refleksjon og erkjennelse. Ingen kan av seg selv bli frelst. Når loven forkynnes så er det da heller ikke for at vi skal bli i stand til å frelse oss selv – nei tvert imot. Loven skal forkynnes for å gjøre oss maktesløse og fortapte. Lovens oppgave er å gjøre oss skyldige for Gud. Paulus setter ord på denne fortvilte situasjonen: Jeg ulykkelige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme? Rom 7, 24 Og han kommer også med det frigjørende svaret: *Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre!* Jesus forkynner oss evangeliet. Det at han kom til jord og ble menneske, var en eneste stor redningsaksjon for å berge oss alle fra den evige død. Vi var dødsdømte. Derfor svarer han disiplene slik: "*For mennesker er dette umulig, men for Gud er alt mulig.*" *Matt 19, 26*

For Gud har gjort det mulig for at vi skal bli frelst. Han døde for våre synder og gav oss gjennom oppstandelsen en evig rettferdighet. Dette gjelder for alle mennesker til alle tider. Nåden er nok for alle. 12 apostler gikk ut og samlet sammen 12 kurver med brød som var til overs. Da var alle mette. Det var mat nok til alle og til mange flere. Slik er det med evangeliet - Livets brød og Livets Ord. Det er rikelig nok til alle mennesker. Ordet må bare deles ut slik at mennesker får stilt sin sult og slukket sin tørst. Jesus sender også dag ut sine sendebud med Livets ord og Livets brød. Han kirke og menighet har som oppdrag å forkynne Herrens velgjerninger til tidenes ende. Det er i denne sammenheng vi står – vi skal forkynne evangeliet inntill han kommer igjen. Vi skal dele ut nådens brød til fattige synder. Det gjelder å være tro i denne tjenesten og ikke gi opp. Oppdraget har vi fra Gud selv.

Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og gav oss forsoningens tjeneste. Det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han overgav ordet om forsoningen til oss. Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er som om Gud selv formaner gjennom oss: Vi ber dere på Kristi vegne, la dere forsones med Gud! 2Kor 5,18ff

Jeg merker på meg selv at jeg har så lett for å gi opp. Nytter det? Har vi brød til dagens mennesker? Det synes ikke som de er sultne nok til å høre Guds ord? Er det vi som ikke er aktive nok? Er det vi som kommer til kort? Må Gud finne andre tjenere?

Dagens tekst viser at Gud gjør seg ikke avhengig av våre kvalifikasjoner eller mangler på kvalifikasjoner. Det er han som handler. Han gjør det umulige mulig ved å gjøre 5 byggbrød og 2 fisker til et festmåltid for 5000 mennesker og med masse mat til overs. Vi er tjenere som bærer brødet ut. Det er Gud som tar seg av veksten. Det er han som gir troen til hvem han vil. Vårt oppdrag er å sørge for at Guds ord forkynnes og sakramentene deles ut. Dessuten har han bedt oss om å be høstens Herre drive nye arbeider ut fordi høsten er nær. Vi må ha fokus på oppdraget og ikke så mye på resultatene. Resultatene er Guds ansvar.

Når de så til slutt ville gjøre Jesus til konge – viser de at de ikke har forstått at hans hensikt var å forkynne Guds ord. Hans rike er ikke av denne verden. Derfor drar han fra dem et sted alene. Men Jesus er konge i Guds Rike. Han var allerede konge. Folket var for sent ute. Så er han også vår konge til evig tid. For en trøst for alle nå i fastetiden. Gud er vår konge og vår far. Vi følger han nå på veien opp til Jerusalem – hans siste vandring opp til Jerusalem der han går i døden for oss. Han vil kjøpe oss fri fra den evige død. Han gjorde det med sin død på korset. Han ropte ut: *Det er fullbrakt.* Det er ferdig for oss alle. Han døde, men han stod også opp som seierherre. Han seiret over døden og djevelen. En seier som er evig og som vi eier ved troen på Jesus Kristus. Er det ikke grunn nok til å stå fast i striden og kjempe? Gud – takk for din omsorg for oss til legeme og sjel. Gi oss kraft og styrke til å holde ut til vi når målet i himmelen. Amen.